

Partiernes ordførere: Taanquist (S), Karen Højte Jensen (KF), Hanne Severinsen (V), Agerschou (SF), Aase Olesen (RV), Tinning (VS) og Pia Kjærsgaard (FP).

Efter 1. behandling henvist til socialudvalget.

Ved loven *ligestilles* de grupper af *lønmodtagere*, der får *dagpenge* under sygdom, med dem, der får *løn* under sygdom, således at dagpengefradraget højst kan udgøre 8 timer ved første hele fraværsdag.

Om baggrunden for lovforslaget oplyser *socialministeren* i den skriftlige fremsættelsestale:

»I forbindelse med indførelsen af en karensgang ved lov nr. 571 af 27. oktober 1982 fandtes der ikke at være grundlag for at fastsætte særlige regler for beregningen af dagpengefradraget for 1. fraværsdag, herunder et højstebeløb, idet de gældende beregningsregler i dagpengeloven skulle være fyldestgørende også i denne relation. Forudsætningen for denne opfattelse var, at lønmodtagere normalt er beskæftiget 8 timer daglig i en 5 dages arbejdsuge.

De gældende regler fortolkes således, at det er den faktiske arbejdsperiode, der er afgørende for dagpengefradragets omfang. Det bevirker, at lønmodtagere, der har en atypisk ugentlig arbejdstid, der er koncentreret på få arbejdsdage og væsentlig flere arbejdstimer på karensgange end de normale 8 timer, får et relativt stort økonomisk tab.

I medfør af lov nr. 572 af 27. oktober 1982 om begrænsning af løn under sygdom er det retten til løn for 1. hele fraværsdag i en sygeperiode, dog højst lønnen for 8 timer, der bortfalder.

Med henblik på at ligestille de grupper, der får løn eller dagpenge under sygdom, foreslås det, at der indføres en begrænsning af dagpengefradraget for 1. fraværsdag til 8 timer.«

Under udvalgsbehandlingen blev der stillet nogle ændringsforslag og herunder et af socialministeren, som ændrede *ikrafttrædelsen* af loven til 1. juli 1985.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt med 134 stemmer.